

คุณสมบัติของดวงวิญญาณที่มีความรู้สึกรักและมีความรู้

วันนี้บัพดาตามองดูลูกทุกคนเพื่อดูว่าลูกคนไหนมาหาพ่อด้วยความรู้สึกของความรักที่มีความเลื่อมใสศรัทธา และลูกคนไหนที่มาหาพ่อด้วยการรู้จักและตระหนักในตัวพ่อเพื่อที่จะได้มาซึ่งการบรรลุผลจากท่าน นั่นคือ ความตั้งใจที่จะกลับมาสูงส่ง ลูกทั้งสองประเภทได้มาถึงบ้านของพ่อแล้ว ผู้ที่มีความรู้สึกรักจะได้รับผลของความรักของพวกเขาตามความสามารถของพวกเขา ในรูปของผลแห่งความสุข ความสงบ ความรู้ และความรัก และมีความสุขกับสิ่งนั้นอย่างมาก ถึงกระนั้นก็ตามมีความแตกต่างในความรู้สึกของความรักที่เลื่อมใสศรัทธาของพวกเขา และความรู้สึกที่มีต่อพ่อและครอบครัว หลังจากที่ได้รับความแนะนำของพ่อ ความรู้สึกของความรักที่เลื่อมใสศรัทธาเป็นความรู้สึกของความรักที่มุ่งหมาย เป็นความรู้สึกของการพบปะทางอ้อม เป็นความรู้สึกของความรักที่เห็นแก่ตัวอันชั่วครว ความรู้สึกซึ่งมีความรักที่ลูกมีอยู่ในปัจจุบันบนพื้นฐานของความรู้ที่ส่งสูงส่งมากกว่าความรู้สึกของหนทางของความรักที่เลื่อมใสศรัทธา เพราะสิ่งนี้ไม่ได้เป็นทางอ้อมสำหรับดวงวิญญาณเทพ แต่เป็นความรักที่มีต่อพ่อโดยตรง มีการตระหนักและรับรู้ได้ แต่มีความแตกต่างระหว่างการตระหนักอยู่บนพื้นฐานของความรักที่เลื่อมใสศรัทธาและการตระหนักอยู่บนพื้นฐานของความรู้ การมีการตระหนักที่รู้ผ่านความรู้หมายถึงการมีวิธีที่จะรู้จักพ่อว่าพ่อเป็นอะไรและพ่อเป็นเช่นไร และการรู้จักตนเองว่าลูกเป็นอะไรและลูกเป็นเช่นไร นั่นคือการกลับมาที่ดัดเทียมกับพ่อ ลูกทุกคนรู้จักพ่อ แต่ลูกต้องเข้าใจความแตกต่างระหว่างการรู้จักพอบนพื้นฐานของความรู้สึกของความรักที่เลื่อมใสศรัทธา กับความรู้สึกบนพื้นฐานของความรู้ ดังนั้นวันนี้บัพดาตาได้เห็นความรู้สึกที่มีความรักของลูกมากมาย แม้ว่าด้วยการรู้จักตระหนักถึงพ่อผ่านความรู้สึกที่มีความรักของลูก ลูกก็ได้รับผลอยู่แล้ว อย่างไรก็ตามมีความแตกต่างระหว่างการประกาศสิทธิ์ในมรดกอย่างเต็มที่ กับการเพียงแค่ได้ประกาศสิทธิ์ในมรดก โชคแห่งสวรรค์ และสิทธิ์ในการได้รับการหลุดพ้นในชีวิตได้รับทั้งจากผู้ที่มีความรู้สึกรักและผู้ที่มีความรู้ ความแตกต่างเพียงอย่างเดียวคือการได้มาซึ่งสถานภาพ ทั้งสองพูดว่า "บาบา" ด้วยความสุข ดังนั้นพวกเขาจึงประกาศสิทธิ์ในมรดกอย่างแน่นอนที่เป็นผลของการพูดว่า "บาบา" และการเข้าใจบาบา ทุกคนกลับมาที่มีค่าควรแก่การประกาศสิทธิ์ในการหลุดพ้นในชีวิต แต่มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างเพชรพลอยทั้งแปด, เพชรพลอยแห่งชัยชนะ 108, 16,000 และ 900,000 มีลูกประจำ 16,000 และหนึ่งใน 108 ด้วยเช่นกัน ใน 108 มีแปดเพชรพลอยที่พิเศษด้วยเช่นกัน ทั้งหมดกลายเป็นลูกปิดของลูกประจำ ทั้งสองประเภทเรียกว่าลูกปิด แม้แต่ลูกปิดของลูกประจำ 16,000 ก็จะพูดด้วยความสุขและความความซาบซึ้งว่า บาบาและอาณาจักรของฉัน ความแตกต่างคือไม่ว่าลูกจะประกาศสิทธิ์ในราชบัลลังก์หรือสถานภาพที่สูงส่ง, สิทธิ์ในราชินิกุลหรือสิทธิ์ที่จะมีสายใยกับราชินิกุลหรือไม่ก็ตาม

ทั้งดวงวิญญาณที่มีความรู้สึกเลื่อมใสศรัทธาและดวงวิญญาณที่มีความรู้ต่างก็มีความซาบซึ้ง พวกเขาทั้งสองพูดในสิ่งที่ดีเกี่ยวกับความรักที่มีต่อพระเจ้า เพราะการเป็นตัวแห่งความรัก พวกเขาจึงลิ้มแม้กระทั่งจิตสำนึกทั้งหมดของโลก พวกเขาแม้กระทั่งร้องเพลงรักที่ดีมาก "ของฉันคือพ่อผู้เดียวเท่านั้น" อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้เป็นตัวของตัวเอง ลูกจะเห็นว่าพวกเขาสัมผัสกับความสุขเป็นอย่างมาก แต่หากมีอุปสรรคเล็กน้อยของมายาเข้ามา ดวงวิญญาณที่มีความรู้สึกรักจะมีความกลัวอย่างรวดเร็ว เพราะพวกเขาขาดพลังของความรู้ หนึ่งนาทีลูกจะเห็นพวกเขาร้องเพลงของพ่ออย่างมีความสุขมากและในนาทีต่อมาการจู่โจมเพียงเล็กน้อยจากมายาจะเปลี่ยนเพลงแห่งความสุขของพวกเขาเป็น "ฉันจะอย่างไรดี? ฉันจะทำสิ่งนี้ได้อย่างไร? จะเกิดอะไรขึ้น? สิ่งนี้จะเกิดขึ้นอย่างไร?" พวกเขาไม่ยั้งหยอนเลยเมื่อพูดถึงการร้องเพลงเช่นนั้น "อะไร? ทำอะไร? ฯลฯ" อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณที่มีความรู้เพราะพวกเขาพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่เป็นนายผู้ทรงอำนาจพร้อมกับพ่อก็สามารถเอาชนะมายาได้ พวกเขาไม่ได้ร้องเพลง "ทำไม?อะไร?" ดวงวิญญาณที่มีความรู้สึกรักยังคงเดินหน้าต่อไปอย่างเรียบง่ายด้วยพลังแห่งความรัก พวกเขาไม่มีพลังใดๆที่จะเผชิญหน้ากับมายา ดวงวิญญาณที่มีความรู้สามารถสัมผัสกับพลังทั้งหมดโดยมีเป้าหมายที่จะทัดเทียมและสามารถเผชิญหน้ากับมายาได้ เวลานี้ถามตนเองว่าฉันคือใคร? ฉันเป็นวิญญาณที่มีความรู้สึกรัก หรือนั่นเป็นดวงวิญญาณที่มีความรู้? พ่อยังคงยินดีและพอใจที่ได้เห็นดวงวิญญาณที่มีความรู้สึกรัก อย่างน้อยที่สุดพวกเขาก็ประกาศสิทธิ์โดยการพูดว่า "บาบาของฉัน" โดยการประกาศสิทธิ์พวกเขา ก็กลับมาที่มีค่า ไม่ว่าลูกจะรับเต็มจำนวนหรือไม่ก็ตาม ลูกก็ยังเต็มอารมณ์ของลูกให้เต็มได้ตามความพยายามของลูกได้ตามที่ลูกต้องการ เพราะเมื่อลูกพูดว่า "บาบาของฉัน" ลูกก็ได้ใช้กุญแจ ไม่มีกุญแจอื่นใดเลย เพราะบัพดาตาเป็นมหาสมุทร ท่านไร้ขีดจำกัด, ไม่มีขีดจำกัด ผู้ที่รับจะเหนื่อยล้ากับการรับ ผู้ประทานไม่เคยเหนื่อยล้า ท่านต้องทำความ

พยายามอะไรบ้าง? ท่านให้ดริชตีแก่ลูกและดังนั้นจึงให้สิทธิ์ทั้งหมด แม้แต่ผู้ที่กำลังรับก็ไม่ต้องใช้ความพยายาม แต่เพราะความไม่ระมัดระวังพวกเขาจึงสูญเสียไปทั้งหมด และแล้วหลังจากสูญเสียมันด้วยความอ่อนแอของตนเอง พวกเขาจึงต้องเพียรพยายามที่จะให้ได้สิ่งนั้นคืนมา เนื่องจากความเพียรพยายาม จากการสูญเสียและได้รับ, ได้รับและสูญเสีย พวกเขา ก็กลับมาเหนื่อยล้า หากพวกเขาอยู่อย่างระมัดระวังและชาญฉลาด พวกเขาจะกลายเป็นตัวของการบรรลุผลอย่างต่อเนื่อง ตัวอย่างเช่นในยุคทอง แม่บ้านจะอยู่กับลูกเสมอเพื่อรับใช้ลูก ในทำนองเดียวกันพลังและคุณธรรมทั้งหมดจะเต็มเต็ม ความรับผิดชอบของเขาเองอย่างสม่ำเสมอเป็นมิตรสำหรับดวงวิญญาณที่สูงส่งและมีความรู้ ผู้ซึ่งทัดเทียมกับพ่อ ไม่ว่าลูกจะเรียกพลังใด ไม่ว่าลูกจะเรียกคุณธรรมใด สิ่งเหล่านั้นก็จะมาปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูกอย่างเป็น “จี ฮาร์ซีร์” (ขอรับพระเจ้าของฉัน) ผู้ที่มีอำนาจในการปกครองตนเองเช่นนั้นจะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของโลก ดังนั้นลูกจะไม่พบการทำงานหนักเช่นนี้ใช่ไหม? ลูกสัมผัสว่าตนเองจะได้รับชัยชนะอย่างสม่ำเสมอกับทุกพลังและทุกคุณธรรม เช่นเดียวกับที่เมื่อลูกแสดงละครที่แสดงให้เห็นว่าวันทำทนายมิตรของเขายังไรและดวงวิญญาณบราห์มิน ดวงวิญญาณที่เป็นนายของตนเองทำทนายพลังและคุณธรรมของพวกเขาอย่างไร ลูกได้กลายเป็นนายของตนเองในลักษณะเดียวกันหรือไม่? หรือว่าลูกไม่สามารถใช้พลังเหล่านี้ได้ในเวลาที่ต้องการ? ไม่มีใครจะเชื่อฟังราชาที่อ่อนแอ ราชานั้นจะต้องเชื่อฟังปวงประชา ราชาผู้กล้าหาญทำให้ทุกคนทำงานภายใต้คำสั่งและได้มาซึ่งอาณาจักรนี้ ดังนั้นการทำให้เป็นสิ่งที่ง่ายดายให้เป็นที่ยากแล้วกลับมาเหนื่อยล้ามันเป็นสิ่งซึ่งบอกของความไม่ระมัดระวังของลูก ลูกจะพูดอย่างไรกับการถูกเรียกว่าเป็นราชาซึ่งไม่มีใครเชื่อฟัง? บางคนพูดว่า ฉันเข้าใจว่าฉันควรมีพลังในการรอดพ้น แต่ฉันจำสิ่งนี้ได้เมื่อมันหายไปแล้ว ในเวลานั้นแม้ว่าลูกจะคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ลูกไม่สามารถใช้มันได้ ซึ่งก็หมายความว่าลูกเรียกสิ่งนั้นมาในเวลานั้น แต่สิ่งนั้นมาถึงในวันถัดไป ดังนั้นนี่คือการเชื่อฟังคำสั่งของลูกหรือไม่? การพูดว่า “ก็แค่เกิดขึ้น” หมายความว่าพลังของลูกไม่ได้อยู่ภายใต้คำสั่งของลูก ลูกจะพูดอย่างไรกับผู้รับใช้ที่ไม่ได้รับใช้ในเวลาที่ลูกต้อง? ดังนั้นจงเป็นนายของตนเองอย่างสม่ำเสมอและใช้พลังและคุณธรรมทั้งหมดเพื่อตัวลูกเองและทุกคนในงานรับใช้ ลูกเข้าใจไหม? อย่าเป็นเพียงผู้ที่มีความรู้สึกนึก แต่จงกลับมา มีพลัง อัจชะ ลูกมีความสุขที่ได้เห็นชุมนุมของดวงวิญญาณที่หลากหลายใช้ไหม? ขวามุขบันเห็นการชุมนุมมากมายหลายประเภท มีหลายกลุ่มมา บัพดาดาอินดีที่ได้เห็นความหลากหลายในสวนดอกไม้ด้วยเช่นกัน ยินดีต้อนรับ! ลูกกำลังเห็นอนุสรณ์ที่ได้จดจำกันมาว่าเป็นชบวนของชีว่า ด้วยการพูดว่า “บาบา บาบา” ลูกทั้งหมดก็มาที่นี่ อย่างน้อยลูกก็มาถึงมุขบันแล้ว เวลานั้นลูกต้องไปให้ถึงจุดหมายปลายทางสุดท้ายของลูก อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณที่มีชัยชนะที่ประกาศสิทธิ์ที่สูงส่งของพวกเขาเสมอ ถึงดวงวิญญาณที่มีพลังที่รับใช้ด้วยสิทธิ์ทั้งหมดของพวกเขาและพลังทั้งหมดของพวกเขา ถึงดวงวิญญาณที่ขอบธรรมที่มีสิทธิ์ในราชบัลลังก์ บัพดาดา รัก ระลึกถึง และนมัสเส

อะแควคบัพดาดาพบกลุ่มต่าง ๆ

โซนปัญญา: ลูกทุกคนจากโซนปัญญาเป็นมหาวิระไซหรือไม? ลูกไม่ใช่ผู้ที่หวาดกลัว ลูกคือดวงวิญญาณที่สูงส่งที่มีความรู้ซึ่งทัดเทียมกับพ่อใช่ไหม? ลูกไม่กลัวอะไรเลยใช่ไหม? ความกลัวที่มากที่สุดคือความตาย ลูกทุกคนได้ตายไปแล้ว เหตุใดผู้ที่ตายไปแล้วจะกลัวความตายเล่า? มีความกลัวตายเมื่อลูกคิดว่า “ฉันยังต้องทำสิ่งนี้ ฉันควรทำสิ่งนี้ในเวลานี้” เมื่อลูกไม่สามารถทำสิ่งนี้ได้ลูกก็กลัวมากแล้วความตาย ลูกทุกคนได้ทำงานเสร็จสิ้นแล้วและพร้อมแล้ว ลูกพร้อมเสมอที่จะสลัดเครื่องแต่งกายเก่าแล้วใช่ไหม? ดังนั้นลูกไม่หวาดกลัว ในความเป็นจริงลูกเป็นผู้ที่ทำให้ดวงวิญญาณที่หวาดกลัวมีพลัง และลูกเป็นลูกของผู้ประทานแห่งความสุข และให้ความสุขในช่วงเวลาแห่งความทุกข์แก่ดวงวิญญาณที่จมอยู่ในความกลัว ตัวอย่างเช่นเมื่อลูกมีแสงสว่างในเวลากลางคืนในที่มืด ก็จะมีแสงสว่างในทุกแห่ง ในทำนองเดียวกันลูกคือดวงวิญญาณที่สูงส่งซึ่งให้ความสุขในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ ดังนั้นลูกมีความรู้สึกที่สูงส่งของการให้ความสุขอยู่เสมอหรือไม่? ลูกต้องให้ความสุขและความสงบอย่างสม่ำเสมอ ลูกคือผู้ประทานความสงบ ลูกของผู้ประทานความสงบ ดังนั้นใครคือผู้ประทานความสงบ? ไม่ใช่พ่อเพียงผู้เดียว แต่ลูกๆทั้งหมดก็เป็นเช่นนั้นเช่นกัน ดังนั้นลูกเป็นผู้ประทานความสงบที่ให้ความสงบ ลูกกำลังทำหน้าที่ของการให้ความสงบ ผู้คนถามว่าลูกทำงานรับใช้อะไร ดังนั้นให้บอกพวกเขาทั้งหมดว่าลูกกำลังทำงานที่สำคัญอย่างยิ่งโดยเฉพาะในเวลานี้ อัจชะ ผู้คนให้เสื้อผ้า ผู้คนให้อาหาร แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดที่จะให้คือความสงบ ดังนั้นเราจึงให้สิ่งที่จำเป็นสำหรับทุกคนแก่พวกเขา ดังนั้นมีงานรับใช้อะไรที่ยิ่งใหญ่กว่านี้หรือไม่? เมื่อจิตใจของลูกมีความสงบ ความมั่งคั่งก็มีประโยชน์เช่นกัน หากจิตใจไม่สงบแล้ว แม้กระทั่งพลังแห่งความมั่งคั่งก็เป็นสาเหตุที่ทำให้ลูกทุกข์ เวลานั้นกระจายคลื่นแห่งความสงบที่มีพลังเช่นนั้นที่ทุกคนจะสัมผัสคลื่นแห่งความสงบนั้นจากทุกหนแห่งทั่วประเทศ นี่เป็นสถานที่แห่งความสงบ ให้พวกเขาได้ยินจากผู้อื่นว่าเมื่อมาที่นี่แม้กระทั่งเพียงไม่กี่นาทีพวกเขาจะได้สัมผัสกับความสงบอย่างมากมาย ให้เสียงนี้กระจายออกไปในทุกหนแห่ง กระจายเสียงว่าสถานที่งานรับใช้นี้เป็นมุมเพื่อความสงบ ให้เสียงนี้

กระจายออกไปทุกที่ ไม่ว่าจะดวงวิญญาณที่ไม่มีความสงบจะเป็นเช่นไร ตัวอย่างเช่น เมื่อมีคนล้มป่วยเขาก็จะไปโรงพยาบาล ในทำนองเดียวกันให้พวกเขาารู้สึกว่าในเวลาที่ไม่สงบนี้พวกเขาต้องไปสถานที่ของความสงบ กระจายคลื่นเช่นนั้น สิ่งนี้จะกระจายได้อย่างไร? สำหรับสิ่งนี้ ให้เชื่อเชิญหนึ่งหรือสองดวงวิญญาณมาและให้ประสบการณ์แก่พวกเขา จากหนึ่งก็จะขยายออกเป็นสอง และต่อไปเรื่อยๆ ... โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรียกผู้ที่ไม่มีความสงบและให้ประสบการณ์ของความสงบแก่พวกเขา ใครก็ตามที่เข้ามาติดต่อกับลูก จงให้สาสน์กับพวกเขาว่า มาสัมผัสประสบการณ์กับกับความสงบ! ผู้ที่มาจากปัญหาควรทำงานรับใช้โดยเฉพาะ เวลานี้ลูกมีโอกาสที่จะทำให้ได้ยินเสียงที่ดัง เวลานี้ดวงวิญญาณเร่รอนไปทั่วและพวกเขาต้องการสถานที่ พวกเขาไม่รู้ว่าสถานที่นั้นอยู่ที่ไหนและดังนั้นพวกเขากำลังค้นหาอยู่ พวกเขาเร่รอนจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งโดยตระหนักว่านั่นไม่ใช่สถานที่ที่ถูกต้อง ลูกไม่สามารถให้สถานที่แก่ดวงวิญญาณที่หลงทางเช่นนั้นได้อย่างง่ายดายหรือไม่? เวลานี้ทำงานรับใช้นี้ แม้ว่าจะมีเคอร์ฟิวหรืออะไรก็ตามลูกจะต้องติดต่อกับคนอื่น ๆ ใหม่มั? ให้ประสบการณ์กับผู้ที่ติดต่อกับลูก แล้วดวงวิญญาณเหล่านั้นก็จะกระจายเสียงออกไป ทำคำโยคะแคมป์สำหรับพวกเขาเป็นเวลาหนึ่งหรือสองชั่วโมง หากพวกเขาได้สัมผัสกับความสงบแม้กระทั่งเล็กน้อย พวกเขาจะมีความสุขมากและขอบคุณลูก เมื่อมีเป้าหมายในการทำบางสิ่ง ลูกจะพบวิธีที่จะทำเช่นนั้นด้วยเช่นกัน ดังนั้นเวลานี้แสดงสิ่งนี้ให้เห็นและประกาศชื่อเสียงด้วยวิธีนี้ ลูกสามารถทำให้ดินแดนของปัญจาบอ่อนโยนลงในระดับที่ยากในปัจจุบัน

ลูกมีประสบการณ์ว่าตนเองเป็นเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงและเบาสบายสองเท่าหรือไม่? รูปสุดท้ายของยุคบรรจบพบกันคือรูปของเทวดานางฟ้า การบรรจบผลของชีวิตบราห์มินเป็นชีวิตของเทวดานางฟ้า เทวดานางฟ้าเป็นผู้ที่ไม่มีความสัมพันธ์กับร่างกายหรือความสัมพันธ์ทางร่างกาย ลูกได้จับสิ้นความสัมพันธ์ทั้งหมดกับร่างกายและญาติของลูกแล้ว หรือยังคงมีความสัมพันธ์เล็กน้อย? หากมีแม้กระทั่งเส้นเชือกที่ละเอียดอ่อนของความผูกพันยึดมั่นแม้แต่น้อย ลูกจะไม่สามารถโอบนินขึ้นไปข้างบนได้ ลูกจะลงมา ดังนั้นเทวดานางฟ้าจึงเป็นผู้ที่ไม่มีความสัมพันธ์เท่า เนื่องจากชีวิตของลูกใหม่ ทุกสิ่งจึงเป็นสิ่งใหม่ ทุกสิ่งใหม่ หมายถึง ความคิดใหม่ ความสัมพันธ์ใหม่อาชีพนใหม่ ไม่มีสำนึกถึงชีวิตเก่าของลูกในเวลานี้แม้กระทั่งในความฝันของลูก หากลูกมีสำนึกที่เป็นร่างแม้แต่น้อยที่สุดนั้นก็หมายความว่ามีความสัมพันธ์เล็กน้อยด้วยเช่นกัน หากไม่มีความสัมพันธ์สติปัญญาของลูกจะไม่สามารถไปที่นั่นได้ มีดวงวิญญาณมากมายในโลกนี้ แต่ลูกไม่ได้จดจำเขา เป็นเพราะลูกไม่ได้มีสายใยเกี่ยวข้องกับพวกเขาใหม่มั? ลูกจำได้เฉพาะผู้ที่ลูกมีความสัมพันธ์ด้วย ดังนั้นการมีจิตสำนึกที่เป็นร่างนั้นหมายความว่ามีความสัมพันธ์ทางร่าง หากมีความผูกพันยึดมั่นกับร่างแม้เพียงเล็กน้อยลูกจะโอบนินได้อย่างไร? ไม่ว่าลูกจะโยนสิ่งของที่หนักให้ขึ้นไปสูงเพียงใดมันก็จะยังคงลงมา ดังนั้นเทวดานางฟ้าหมายถึงผู้ที่เบาสบาย ไม่มีภาระใดๆ การตายขณะที่มีชีวิตอยู่หมายถึงการเป็นอิสระจากภาระ หากมีหลงเหลืออีกนิดหน่อยแล้วก็ให้รีบจบสิ้นโดยเร็ว มิฉะนั้นเมื่อมีการเปานกหวีดของเวลา ทุกคนจะเริ่มโอบนิน แต่ผู้ที่มีภาระจะยังคงอยู่ด้านล่าง ผู้ที่มีภาระจะกลายเป็นผู้สังเกตการณ์ของผู้ที่กำลังโอบนิน

ดังนั้นตรวจสอบว่าไม่มีเส้นเชือกใดที่ละเอียดอ่อนยังคงอยู่ ลูกเข้าใจใหม่มั? ดังนั้นจงจดจำพรพิเศษของวันนี้ ลูกคือดวงวิญญาณเทวดานางฟ้าที่เป็นอิสระจากบ่วงพันธะ ลูกคือดวงวิญญาณที่เป็นอิสระจากบ่วงพันธะ อย่าลืมคำว่า “เทวดานางฟ้า” เมื่อพิจารณาว่าตนเองเป็นเทวดานางฟ้าลูกจะโอบนินได้ หากลูกจดจำพรนี้จากผู้ประทานพร ลูกจะอยู่อย่างรุ่งเรืองอยู่เสมอ

ลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นผู้นำสาสน์ที่ให้สาสน์แห่งความสงบหรือไม่? หน้าที่ของบราห์มินคือการให้สาสน์ ลูกไม่เคยลืมหน้าที่นี้ใหม่มั ตรวจสอบดูทุกวันว่าลูกทำงานที่สูงส่งของดวงวิญญาณที่สูงส่งได้มากแค่ไหน ลูกได้ให้สาสน์แก่ผู้คนมากเท่าไร? ลูกให้ทานความสงบแก่ผู้คนมากเท่าไร? ลูกคือผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ ผู้ประทานพรที่ให้สาสน์ ลูกมีสมณมากเท่าไร? ในโลกปัจจุบันนี้แม้กระทั่งบางคนจะมีสมญาที่ใหญ่โตที่สุดเขาก็ยังเป็นผู้ย่อยสำหรับลูก ที่นั่นคือดวงวิญญาณที่ให้สมญาแต่ที่นั่นคือพ่อที่ให้สมญาแก่ลูก ดังนั้นจงเก็บสมญาต่างๆของลูกไว้ในสำนึกและคงอยู่ในความสุขนั้นและในงานรับใช้ที่น่ายกย่องเสมอ เมื่อมีสำนึกถึงสมญา ลูกจะจดจำงานรับใช้โดยอัตโนมัติ

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีสิทธิ์ทั้งหมดและเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ใด ๆ ที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของลูกด้วยพลังสมาธิ
บราห์มิน นั่นคือดวงวิญญาณที่มีสิทธิ์ทั้งหมดไม่สามารถถูกควบคุมจากใครได้ ดวงวิญญาณเช่นนั้นไม่สามารถถูกควบคุมโดยธรรมชาติหรือชั้นสการ์ที่อ่อนแอของเขา เพราะธรรมชาติ -“สวา-ภาวะ” -หมายถึงการมีความรู้สึกที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณต่อตนเองและผู้อื่น ดังนั้นลูกไม่สามารถถูกควบคุมโดย

ธรรมชาติที่อ่อนแอ สำนึกู้ชั้นสการ์ดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของลูกจะเปลี่ยนชั้นสการ์ที่อ่อนแอของลูกได้
อย่างง่ายดาย พลังของสมาธิจะเปลี่ยนสถานการณ์ภายนอกได้อย่างง่ายดาย และทำให้ลูกสามารถตั้งอยู่บน
ที่นิ่งในสภาพของผู้เป็นนาย

คติพจน์:

ความโกรธเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่มากสำหรับดวงวิญญาณที่มีความรู้

*** โอม ชานติ ***